

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างมากต่อการศึกษาทางจิตนี้ มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปบนศีรษะของลูก ดังนั้นอย่าได้สูญเสียเวลาของลูก
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกๆ ผู้ที่ได้ให้ความใส่ใจต่อรายได้ทางจิตของพวกเขา?
- คำตอบ:** พวกเขาไม่มีวันสูญเสียเวลาของการสุขุขนิบนินทา แม้แต่ขณะที่กำลังทำทุกสิ่งเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกาย พวกเขาได้ใช้เวลาในการหารายได้ทางจิต พวกเขาตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก ดวงวิญญาณเฝ้าแต่โอบอุ้มด้วยการจดจำระลึกถึง 2) พวกเขาเต็มไปด้วยความเมตตาเช่นพ่อและมีความเมตตาต่อตนเองและต่อทุกคนอื่น พวกเขาให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน
- เพลง:** ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ...

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินคำยกย่องของแม่และพ่อในเพลงแล้ว เช่นในครอบครัวที่บ้านมีลูกๆ พ่อ แม่และปู่ ลูกได้รับมรดกจากปู่ของลูกผ่านพ่อเพราะทรัพย์สินสมบัติของปู่เป็นของผู้ที่อาวุโสกว่าเสมอ ดังนั้นผู้นี้(บราห์มา บาบ)ด้วยเป็นผู้ที่อาวุโสที่สุด ผู้คนในโลกนี้ไม่รู้สิ่งนี้เลยแต่ลูกๆ รู้ “ท่านนั้นคือแม่และพ่อ” ฉะนั้นคำนี้ใช้สำหรับดาต้า (ปู่) ดังนั้นต้องมีการให้คำแนะนำของท่านไว้ ไม่ว่าจะเป็นการส่วนตัว ด้วยภาพหรือด้วยเครื่องฉายภาพ นี่เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้คำแนะนำของดาต้า ปู่ทางร่างกายนั้นมีตัวตน เวลานี้ใครที่เข้ามาในสติปัญญาของลูกก่อน? ดาต้า ถึงแม้ว่าลูกอธิบายการใช้เครื่องฉายภาพ นั่นก็เป็นการแสดงภาพที่ตามลำดับกันไปทีละภาพ ก่อนอื่นใดให้คำอธิบายของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นอะไรคือความสัมพันธ์ของท่านกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? และให้ถามว่า: อะไรคือความสัมพันธ์ของท่านกับประชาบิดา บราห์มา? ก่อนอื่นใดแสดงภาพชี้ว่าให้แก่พวกเขาและเขียนอธิบายที่นิทรรศการและในนิตยสาร ดังนั้นก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของท่าน สิ่งนี้ได้มีการเขียนไว้ในกิตะว่า “พระเจ้าพูด” ดังนั้นก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพระเจ้า สติปัญญาของลูกทั้งหมดได้ขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่ง สูงสุดเหนือสิ่งใดคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนแล้วก็มีบราห์มา วิษณุและชางกา และเมื่อลูกมาที่นี่ก็เป็นเหมือนกับบ้านที่ซึ่งมีพ่อ แม่และปู่ที่กำลังนั่งอยู่ สิ่งนั้นมีขีดจำกัดและสิ่งนี้ไม่มีขีดจำกัด รูปภาพทั้งหมดควรที่จะมีคำอธิบายภาพไว้ด้วย ลูกควรที่จะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างมนุษย์มากมายผู้ที่ได้สอนหรือโยคะและดวงวิญญาณสูงสุดเดียวผู้ที่สอนราชาโยคะที่กำลังทำให้ลูกได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตด้วยเช่นกัน ที่นี้เป็นเพียงประเด็นของคำพูดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวภาพที่ไม่มีตัวตนเช่นที่ลูกๆ ได้การจดจำ พ่อ แม่และปู่ทางร่างของพวกเขไว้ในสติปัญญา ดังนั้นก็เป็นเช่นนั้นเหมือนกันทุกประการในสติปัญญาของลูก นี่เป็นเพียงผู้ที่เหนือโลกและนั่นคือทางโลก ลูกมีศรัทธาว่านี่คือชีพบาบา ท่านคือพ่อของเราและดังนั้นเราควรจดจำท่าน อย่างไรก็ตามลูกลืมสิ่งนี้ ลูกเสียเวลาไปมากมาย ลูกไม่ควรสูญเสียเวลาเพราะมีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปบนศีรษะของลูก ดวงวิญญาณนั้นเต็มไปด้วยอัลลอย ดังนั้นลูกควรที่จะเขียนว่าดวงวิญญาณสูงสุดคือใคร ลูกควรจะอธิบายภาพของดวงวิญญาณสูงสุดและลักษณะซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกโลกแห่งสวรรค์และนรกนั้นโด่งดังอย่างยิ่ง บนลูกโลกของนรกให้เขียนว่า: นี่คือการอ้างการของราวัน โลกที่คดโกง บนลูกโลกแห่งสวรรค์ให้เขียนว่า: นี่คือการอ้างการของสฤษฏ์ การตกต่ำด้วย เป็นเพราะใช้ 5000 ปีที่จะลงมาในขณะที่ลูกได้ขึ้นไปเพียง1วินาที ดังนั้นนี่คือการกระโดด นี่คือการกระโดดที่จะอธิบายและมีสัญลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลายที่ซึ่งมีลูกของบราห์มินและชุมชนของพระเจ้า สกูลบราห์มินของลูกที่ถูกสร้างขึ้นด้วยปากของบราห์มานั้นโด่งดังอย่างยิ่ง เป็นสิ่งที่สูงส่งที่สุด ดังนั้นรูปภาพเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นที่จะอธิบายให้กับทุกคน ต้นไม้ของความหลากหลายของศาสนาก็ดีมากด้วย ลูกๆ ต้องเป็นผู้ดวงกมลแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกต้องให้ความรู้ของวงจรและวิธีการที่วงจรหมุนไปด้วย บทบาทของบราห์มาและสร้อยสวตีเป็นบทบาทของนักแสดงเอกหญิงและชายอย่างไร? ภาพของวงจรนั้นควรที่จะใหญ่โตด้วยเช่นกัน ลูกควรที่จะแสดงภาพโปรเจ็คเตอร์เป็นเวลา 1 ชั่วโมงหรือชั่วโมงครึ่งมากที่สุด ไม่เช่นนั้นผู้คนก็จะเหนื่อยล้ากับสิ่งเหล่านี้ นี่ไม่ใช่หินทาน นี่เป็นประเด็นของความรู้ เพียงเมื่อพวกเขาได้เขียนบางสิ่งลงไปเท่านั้นแล้วพวกเขาจึงจะเข้ามาได้ ดังนั้นลูกควรจะมีตัวเพื่อที่จะให้ดูการแสดง ไม่ใช่ตัวที่ต้องซื้อด้วยเงิน แต่เป็นบัตรผ่านประตู บุคคลสำคัญควรที่จะได้รับการเชื้อเชิญเพราะลูกต้องให้เขาเขียนความคิดเห็นของพวกเขา ลูกจะทำให้ผู้คนกลุ่มใหญ่ให้ความคิดเห็นได้อย่างไร? ลูกจะแสดงสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขาได้อย่างไร เพราะลูกต้องอธิบายแก่

พวกเขาด้วย? เหตุนี้เองก่อนอื่นลูกต้องเชื่อเชื่อยุบคลสำคัญและทำให้พวกเขาเขียนความเห็นของพวกเขาไป แล้วหลังจากนั้นทำให้สิ่งนั้นมีผลกับคนทั่วไป ควรจะเป็นเช่นนี้สำหรับนิทรรศการและการใช้เครื่องฉายภาพด้วย ลูกสามารถที่จะมีภาพที่ดูอย่างมากเหล่านี้ตีพิมพ์ในวารสารเช่นกันและเขียนคำอธิบายภาพลงไปด้วยและให้เป็นของขวัญแก่ผู้อื่น ลูกควรที่จะมีการเขียนความแตกต่างระหว่างหฐโยคะและราชาโยคะอย่างชัดเจนมาก หฐโยคะเป็นรูปแบบหนึ่งของความรุนแรงเช่นกันเพราะลูกสร้างความทุกข์ทรมาน ความลำบาก แก่ร่างกาย ของลูกคือโยคะที่ไม่ก้าวร้าว ซึ่งง่ายดายอย่างที่สุด เมื่อลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาให้ลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อ ลูกต้องพิสูจน์ด้วยเช่นกันว่าความก้าวร้าวคืออะไร และความไม่ก้าวร้าวคืออะไร บางคนได้ทำกิริยาเหล่านั้นเพื่อพลาณามย์ที่ดี พวกเขาไม่ได้พบกับพระเจ้า พวกเขาจึงเรียกว่าโยคะ พวกเขาพูดถึงโยคะอาศรม และนี่คือราชาโยคะที่ง่ายดาย นี่เป็นโยคะที่พระเจ้าได้สอน ฉะนั้นสิ่งนี้ควรจะมีการอธิบายอย่างชัดเจนมาก ผู้ที่โยคะของสติปัญญาของเขาคิดถึงในการชุบชีวิตนิทานตลอดทั้งวันจะสามารถอธิบายอะไรให้กับผู้อื่นได้? ผู้ที่มีสิ่งนั้นไว้ในสติปัญญาของพวกเขาว่าพวกเขาต้องการทำงานรับใช้ก็จะทำเช่นนั้น หลังจากที่ทำธุรกิจของลูกเป็นเวลา 8 ชั่วโมง ลูกควรจะหารายได้นี้ นั่นเป็นรายได้ทางวัตถุในขณะที่นี่คือรายได้ทางจิต ดังนั้นลูกควรจะให้ความใส่ใจอย่างมากต่อรายได้นี้ ลูกควรจะฝึกฝนโยคะอย่างมาก ตั้งแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก แม้แต่ผู้ที่พ่อได้วางไว้เป็นอันดับ 1 และ 2 ก็ไม่ได้จดจำท่าน พวกเขาสามารถให้คำบรรยายที่ดีมาก แต่พวกเขาไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง ดวงวิญญาณจะโอบยบกับการจดจำระลึกถึงไม่ใช่ด้วยความรู้ เป็นด้วยการจดจำระลึกถึงที่ผู้คนเข้ามา ไม่มีเรื่องของความรู้ในสิ่งนั้น ฆานกลายเป็นบางสิ่งที่มีค่าไม่กี่สตางค์เท่านั้น บางคนได้นิมิตของกฤษณะอย่างรวดเร็ว ลูกบางคนเขียนว่า: บาบานั้นตระหนักถึงท่านแล้ว พวกเขาเห็นบราห์มาในฆานและก็ได้รับแรงบันดาลใจด้วย ดังนั้นพวกเขาจึงพัฒนาศรัทธา ผู้ที่ไม่เคยเห็นบาบาก็ยังเขียนว่าพวกเขาจดจำบาบาอย่างมาก “อย่างแน่นอนที่พวกเราจะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากท่าน ท่านรู้ว่าพวกเราจดจำท่าน” เมื่อเธอพูดว่า “ท่าน” เธอก็จดจำชีพบาบา ลูกสาวที่อยู่ในปวงพันธะจดจำบาบาอย่างมาก แม้แต่ผู้ที่อยู่เบื้องหน้าบาบาไม่ได้จดจำท่านมากขนาดนั้น สิ่งหนึ่งคือการจดจำระลึกถึง และคนที่จึกก็เคยพูดว่า นั่นควรจะมีอาณาจักรของราม เวลานั้นเป็นอาณาจักรของราวัน ลูกสามารถอธิบายเกี่ยวกับสิ่งนี้ เป็นเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถที่จะนำมาซึ่งสภาพของการไต่เต้า ที่เหลือนั้นเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นตกลงมา แม้กระทั่งเหล่าเทพก็เฝ้าแต่ตกลงมา แม้ว่าพวกเขาอยู่ในความสุข แต่ตาสองของพวกเขาเฝ้าแต่ลดลง พวกเขาเฝ้าแต่ตกลงมาเหมือนกับตัวไร เพราะแม้แต่ละครก็เฝ้าแต่เคลื่อนที่ไปเหมือนกับตัวไร ดังนั้นสภาพของการไต่เต้าถูกนำมาโดยผู้เดียวเท่านั้น เครื่องฉายภาพนั้นดีมากที่ใช้ในการอธิบาย จำนวนของศูนยจะเพิ่มพูนขึ้นอย่างมากด้วย บาบาส่งว่าลูกควรจะเฝ้าแต่ทำสโลดในทุกภาษา อย่างไรก็ตามไม่มีใครจะทำงานนี้ บาบาส่งวิธีการต่างๆแก่ลูก แต่ใครบางคนเป็นคนที่ต้องการที่จะทำสิ่งต่างๆเหล่านั้นเพื่อที่งานรับใช้จะสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้อย่างมากมาย ลูกๆ ควรจะมีความเมตตาอย่างมากสำหรับพี่น้องหญิงชายของลูก บาบามีความเมตตาใช้ใหม่เป็นเพียงในบาร์ตเท่านั้นที่พ่อมา พ่อไม่ได้มาในสถานที่อื่นใด เป็นในบาร์ตที่พวกเขาฉลองวันเกิดของชีวา(Shiv Jayanti) อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ยกตัวอย่างเมื่อพวกเขาฉลองวันเกิดของพระคริสต์ พวกเขาไปถึงงานของพระคริสต์ แต่ไม่มีผู้ใดรู้ถึงหน้าที่ของชีวา ท่านนั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาร์ตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดด้วยการใส่ชื่อของกฤษณะในกิตะ พวกเขาทำให้ค่ายกึ่งของบาร์ต สถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนั้นสูญหายไป ให้มองดูว่ามามูดุขนาวิได้รูดปล้นวัด! หากเขาจะสำนึกูรว่านั่นเป็นวัดของพ่อของเขา เขาก็จะไม่รูดปล้นวัดนั้น ใครจะรูดปล้นวัดของอัลล่าห์? ใครจะทำเช่นนั้นกับผู้เดียวที่ได้ก่อตั้งสวรรค์? หากเขารู้จักชีพบาบา เขาจะไม่กล้าแม้กระทั่งที่จะแตะต้องวัด พวกเขาถ่มลงให้กับชีวา แต่หากพวกเขารู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับท่าน(Shiv Baba) พวกเขาก็จะไม่รูดปล้นทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นเพียงเพราะได้มีการใส่ชื่อของกฤษณะในกิตะ มองดูว่าสภาพของพวกเขาได้กลายเป็นเช่นไรเนื่องจากกิตะถูกทำให้ผิดพลาดไป! แทนที่จะเป็นเช่นนั้นควรจะเป็นชื่อของชีวา ท่านเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส นี่คือนักย่องของเพียงผู้เดียว หากท่านไม่ได้มา เราจะกลับมามีบริสุทธิ์ได้อย่างไร? เราจะสามารถทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ได้อย่างไร? นี่คือนิพจน์ที่แฝงตัว ลูกรู้ว่าลูกเคยอยู่ในความตกต่ำ เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ แต่ลูกกำลังจะกลับบ้าน ลูกๆ ควรจะมีความสุขมากมายที่ลูกกำลังจะก่อตั้งอาณาจักรเพื่อตนเอง ดังนั้นลูกควรแสดงหนทางนี้แก่ผู้อื่นและสร้างปวงประชา ลูกควรจะทำความพยายามอย่างมาก นี่ก็เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่ง เพียงแต่จดจำพ่อและมรดก จดจำสวรรค์ นี่ก็คือนรก บาบาส่งอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันถึงความหมายของ “ฮัมโซ” (นั่นเป็นสิ่งที่ฉันเคยเป็น) ฉันเคยเป็นเทพ ฉันเป็นนักรบ ไม่มีผู้ใดเข้าใจถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในรูปแบบที่หลากหลาย(variety-form)เกี่ยวกับว่าลูกกลายเป็นเทพได้อย่างไร เวลานั้นเรากำลังใกล้จะไปสู่สวรรค์เต็มที ผู้คนมากมายถามว่าสิ่งนั้นจะใช้เวลาอีกยาวนานเพียงไร บาบาส่งว่า: ลูกยังไม่พร้อมที่จะสามารถไปสู่สวรรค์ได้ ละครนั้นลูกกำหนดเอาไว้แล้ว ขณะที่การก่อตั้งกำลังเฝ้าแต่เกิดขึ้น เปลวไฟของการทำลายล้างกำลังเพิ่มพูนขึ้นที่ละน้อยเช่นกัน สงครามศาสนากำลังเริ่มต้นด้วยเช่นกัน การแบ่งแยกดินแดนนั้นไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ลูกรู้ว่าเริ่มแรกมีเพียงศาสนาเทพเดียว มีเพลงว่า: เวลานั้นเราได้

พบท่านแล้ว เรากำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรแห่งสวรรค์ของเราด้วยพลังโยคะ ไม่สามารถมีผู้ใดประกาศสิทธินั้นด้วยพลังวัตถุ ผู้คนเหล่านั้นมีพลังวัตถุ หากรัสเซียและอเมริกาเป็นหนึ่งเดียวกัน พวกเขาจะสามารถที่จะครอบครองทั้งอาณาจักรได้ อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้น เรากำลังได้รับอาณาจักร เมื่อเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ที่นั่นก็ไม่มีชาวคริสเตียนหรือชาวพุทธ ศาสนาเทพกำลังถูกก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ บาร์ตคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย พ่อเองนั้นได้มาที่นี่ สิ่งนี้อยู่ในละครว่าลูกได้รับอาณาจักรด้วยพลังโยคะ โยคะโบราณของบาร์ตนี้โด่งดัง แต่ผู้คนไม่รู้ว่ามีผู้ใดได้สอนโยคะและสอนอย่างไร กฎขณะนั้นไม่ได้สอนโยคะ ในเวลานี้เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่กำลังสอนโยคะแก่ลูก นี่คือการสิ่งที่ลึกลับยิ่งที่ได้ลึกลับหลุดออกจากสติปัญญาของลูก บ้างก็รู้สิ่งนี้แต่กระนั้นก็จากไป พ่อพูดว่า: หากลูกต้องการเห็นผู้ที่รู้คิด ให้มองดูพวกเขาที่นี่! ผู้ที่รู้คิดประกาศสิทธิในมรดกของเขา ผู้ที่ลึกลับก็จากไป พวกเขาสูญเสียมรดกของสวรรค์ หากลูกต้องการเห็นคนโง่ที่สุดและคนที่รู้คิดที่สุด ให้มองดูที่นี่! พวกเขาจะไปสู่สวรรค์ด้วย แต่พวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ลูกรู้ว่าปวงประชาของสุริยวงศ์และจันทราวงศ์ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร เป็นที่ที่ลูกได้รับดั่งของพ่อ ไม่มีเรื่องของดักในโลกละที่ไม่มีตัวตน เมื่อเด็กถือกำเนิดก็มีการวางเขาไว้ในดักของกูรู พวกเขาเชื่อว่าหากเด็กไม่ได้เข้าไปสู่ดักของกูรูเขาจะไปสู่สภาพการตกต่ำ พวกเขาแม้กระทั่งทำให้เด็กเล็กๆ มีกูรู “ไม่มีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกละโดยที่ไม่มียกละได้” นั่นคือสิ่งที่กูรูได้อธิบายกับผู้คน ลูกไม่มีวันรู้ว่าเมื่อไรลูกจะจากร่าง ที่นั่นพวกเขาถือกำเนิดและก็ไปหากูรู ที่นั่นทั้ง 3 นั้นอยู่รวมกัน สิ่งนี้ไม่ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ใดๆว่า ดักของพ่อ ครูและกูรู คือ หนึ่ง และเป็นดักเดียวกัน พ่อถามว่า: ชีพบาบาฉันมีพ่อไหม? ลูกพูดว่า: “ใช่” (เมื่อเราทำให้ชีพบาบาเป็นลูกของเรา) OK ชีพบาบามีครูไหม? ท่านมีกูรูไหม? ไม่เลย ท่านเพียงแค่มีแม่และพ่อ สิ่งนี้คือบัญชีที่ลึกลับอย่างยิ่ง พ่ออุทิศตนเองแก่ลูกและลูกก็อุทิศตนเองต่อพ่อ ในทางโลกเด็กไม่ได้อุทิศตนเองกับพ่อแม่ของเขา เป็นพ่อที่ทำเช่นนั้น ดังนั้นนี่ต้องเป็นที่เข้าใจว่าดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อ ครูและสัทกูรูและลูกได้รับมรดกจากท่าน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ดวงกมลจักรแห่งการสำนึกในตนเอง คงความซาบซึ้งว่าเราบราห์มินคือจุก และเราเป็นของขุมขุมของพระเจ้า
2. ใช้เวลาของลูกอย่างมีคุณค่าอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ทางจิต อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะวัตถุธาตุและเอาชนะมายาและรักษาความซาบซึ้งของการปกครองตนเอง โดยการนั่งบนบัลลังก์อมตะ และบัลลังก์หัวใจ
ดวงวิญญาณที่นั่งบนบัลลังก์อมตะรักษาความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณเสมอ เช่นที่ราชาไม่สามารถปกครองอาณาจักรของเขาหากไม่มีความซาบซึ้ง เช่นเดียวกันถ้าดวงวิญญาณไม่มีความซาบซึ้งของการปกครองตนเอง เขาไม่สามารถปกครองปวงประชา นั่นคือ ประสาทสัมผัสของเขาได้ ดังนั้นจงเป็นผู้ที่นั่งบนบัลลังก์อมตะและบัลลังก์หัวใจ และรักษาความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณนี้ และจะไม่มีอุปสรรคหรือปัญหาที่จะสามารถมาอยู่เบื้องหน้าลูกได้ วัตถุธาตุและมายาจะไม่สามารถโจมตีลูกได้ การนั่งอยู่บนบัลลังก์หมายถึงการกลับมาเอาชนะวัตถุธาตุและเอาชนะมายาได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับความสำเร็จในความคิดของลูก เฝ้าแต่โยยบินด้วยพลังของดวงวิญญาณ

*** โอม ขานติ ***